

et knirkende Embedsmaskineri har befattet sig med Sagen et Aars Tid eller to maaske, og saa er som bekendt Menighedsraadsvalget for længst overstaaet. Jeg vil meget anbefale den højtærede Kirkeminister at lade Hr. Kontorius hvile sig lidt, medens Ordningen af denne Sag staar paa; maaske var der saa dog en Mulighed for, at Beboerne i Koldt Sogn i betimelig Tid kunde faa den Ret, som Menighedsraadsloven virkelig hjemler dem.

Maa jeg i denne Forbindelse tillade mig at spørge den højtærede Minister, om man ikke tør vente, at Ministeren vil stille Forslag om en Ændring i Menighedsraadsloven gaaende ud paa, at Tilmeldingspligten til de kirkelige Valglistor bortfalder. Det interesserer mig, og jeg tør tilføje mange med mig, at faa at vide, om den højtærede Minister paa dette Omraade vedgaar Arv og Gæld efter sin Forgænger. Den højtærede Minister er jo det Bannermærke, der vajer over Askov Højskole, det Sted, hvorfra mange kirkelige Frihedskrav er udgaaet, og vi er mange kirkelig interesserede Mennesker her i Landet, der med Glæde saa, om det blev netop den højtærede Minister, der tog Initiativet til at indføre denne Ændring. Jeg mener, der er saa meget mere Grund til at vente, at den højtærede Minister vil gøre dette, som der i hans Administration af de kirkelige Love har været Tegn, der tyder i Retning af, at den højtærede Minister virkelig vil gaa sine egne Veje, og hertil kommer, at de Mindretalsstandpunkter, som Ministeren har indtaget indenfor det kirkelige Udvalg, ogsaa lader formode, at han eventuelt kunde have i Sinde at foreslaa Ændringer i de vedtagne Love i Overensstemmelse med Traditionen fra Askov.

Jeg vil dernæst tillade mig at spørge den højtærede Trafikminister om, hvad det bliver til med Ordningen af Stationsforholdene ved Hasselager Station. De Beboere, der benytter nævnte Station, er, og jeg synes med Rette, meget misfornøjede med de ved Stationen herskende Pladsforhold. Ærede Medlemmer, der er kendt med Forholdene ved Hasselager Station, vil vide, at denne Stationsbygning er paa Størrelse med en nogenlunde stor Størekasse anbragt oppe paa Toppen af en stor Udgravning. Ventesalen er begrænset af 3 Ydermure og Billetkontoret og er saa lille, at den paa mange Dage ikke paa langt nær kan rumme de rejsende, der afventer Togets Ankomst. De store Ubehageligheder, dette Forhold medfører for Befolkningen, behøver ikke nærmere at paavises. Befolkningen mener,

at der for længst er stillet den i Udsigt, at en Udvidelse eventuelt i Forbindelse med en Flytning af Stationen vil finde Sted, men Aarene er gaaet, og Forholdene ved Hasselager Station er stadig de samme. Skønt Egnens Befolkning erkender, at „vi haver Taalmodighed behov“, finder den dog, at den er berettiget til at vente, at Handlingens Tid nu maa være inde. Jeg haaber, at den højtærede Trafikminister vil finde det samme.

Maa jeg med det samme gøre den højtærede Trafikminister opmærksom paa den, jeg kan gerne sige, skandaløse Maade, hvorpaa Telegrambesørgelsen finder Sted her i Landet. Det er nemlig ikke een, men gentagne Gange hændet, at jeg, der bor ved en Privatbanestation ca. 11 km fra Aarhus og har Telefon, først har faaet Telegrammer ca. 3 Døgn efter deres Afsendelse. Jeg staar her med et Telegram i Haanden. Det er afsendt her fra København den 17. September Kl. 7³⁰ Em. under den rigtige Adresse, men trods det, at det er afsendt under den rigtige Adresse, kom det mig først i Hænde den 19. September om Eftermiddagen ved 1-Tiden. Det vil altsaa sige, at man kunde foretage Rejsen pr. Bane frem og tilbage adskillige Gange i den Tid, det har taget for dette Telegram at naa mig. Det var Indkaldelsen til den ekstraordinære Rigsdagssamling, Telegrammet drejede sig om. Jeg havde ganske vist ad anden Vej modtaget Underhaandsmeddelelse om Mødet, og ved gentagne Opringninger til Telegrafstationen havde jeg bragt i Erfaring, at Telegrammet var undervejs. Men, som sagt, det blev tilstillet mig pr. Post ca. 2 Døgn efter, at det var afsendt her fra København. Jeg tror, at den højtærede Minister vil indrømme, at der er Grund til at betegne denne Form for Telegrambesørgelse som skandaløs, og det er, som sagt, ikke hændet een, men det er hændet flere Gange, at lignende Forhold har fundet Sted. Det har interesseret mig i denne Forbindelse at se, at der i „Politiken“ i Dag ogsaa er klaget over det Pedanteri, der hersker i Telegrafvæsenet her hjemme, og da jeg har al mulig Grund til at tro, at Personalet paa Telegrafstationen i Aarhus og i Brabrand er pligtopfyldende, er jeg tilbøjelig til at tro, at det maa være nogle Regler, der maa være noget i Vejen med. Jeg kan neppe tro, eller i alt Fald har jeg ondt ved at tro, at de af mig nævnte Eksempler er Følgen af uheldige Sparebestemmelser. Jeg er mest tilbøjelig til at tro, at det ogsaa her er Hr. Kontorius, der har øvet sin Indflydelse, og der er